

عنوان مقاله:

صیانت از حریم خصوصی منازل، اماکن و اشیاء از منظر قانون آیین دادرسی کیفری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم اجتماعی، روانشناسی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مصطفی شیبانی - دانشجوی دکتری دانشگاه میبد

خلاصه مقاله:

یکی از مسائلی که امروزه در نظریات حقوق بشری مورد بحث و تبادل نظر قرار گرفته و در کانون توجه است؛ حریم خصوصی و لزوم حفظ آن در جریان رسیدگی قضایی می باشد. حفظ حریم خصوصی اشخاص، رابطه مستقیمی با کرامت انسانی داشته و وجوب آن، در تمامی ادیان الهی از جمله دین مبین اسلام، مورد تاکید قرار گرفته است. در حقوق کشور ایران نیز، به تبع پذیرش دین مبین اسلام و همچنین موازین امروزی حقوق بشر در جامعه بین المللی، بحث حریم خصوصی و صیانت از آن، از اهمیت بسیاری برخوردار بوده و در قوانین مختلف نیز به نحوی از انحاء، مورد اشاره قرار گرفته اند. یکی از مهم ترین این قوانین که مورد تاکید این مقاله نیز می باشد، قانون آیین دادرسی کیفری است. در قانون مذکور، مقررات و الزاماتی مرتبط با حفظ حریم خصوصی بیان شده است تا قاضی پرونده به عنوان مقام رسیدگی کننده و همچنین ضابطین قضایی به عنوان بازوان اجرایی عدالت، در جریان رسیدگی های قضایی، این حقوق بنیادین بشر، را فراموش نکرده و همچنین به منظور صیانت هرچه بهتر از آن، ضمانت اجرا های بعضا سنگینی را قرار داده شده است. در این پژوهش، سعی بر آن شده است که این مقررات و الزامات، در بخش منازل، اماکن و اشیاء مرتبط با اصحاب پرونده، مورد بحث و بررسی قرار گرفته و در کنار آن، نظرات حقوقدانان و چالش های مرتبط با حریم خصوصی نیز مورد توجه قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

حریم خصوصی، منازل و اماکن، صیانت، آیین دادرسی کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1360701>

